

mandseksamen, tages paa omtrent 4 Maaneder. Jeg tillader mig altsaa at rekaptitulere, at man nu har en almindelig Styrmandseksamen, der kan tages paa 12 Maaneder og i Virkeligheden er den eneste Eksamen, der kræves som Betingelse for at være Fører i al Fart og i ethvert Fartøj, undtagen Udvandrerbaade, samt en frivillig, saakaldt udvidet Styrmandseksamen. Nu vil man derimod indføre først en saakaldt Styrmandseksamen, der ligesom den nuværende skal kræve omtrent 12 Maaneders Forberedelse. Men i Stedet for, at den tilsvarende Eksamen nu berettiger til al Fart, vil den Styrmandseksamen, om hvilken Talen er her ifølge § 9 i Søneringslovforslaget, kun berettige til at føre Damp-, Motor- eller Sejlskibe, der er indtil 200 Tons drægtige, i respektive indskrænket Fart for Damp- og Motorskibes Vedkommende og Fart alene paa Nord- og Østersøen for Sejlskibes Vedkommende. For at komme videre, for at kunne føre Skibe ud over de her dragne Grænser skal man have den anden Eksamen, den saakaldte Skibsførereksamen, til hvilken kræves ud over de 12 Maaneder, om hvilke Talen hidtil har været, først 6 Maaneders mellemliggende Styrmandsfart og dernæst en ny Skoleuddannelse paa omtrent 6 Maaneder. Endelig indføres der en saakaldt udvidet Skibsførereksamen, der skal være fuldstændig frivillig. Man vil altsaa forstaa, at Skærpelsen i Tid og dermed i Penge stammer fra, at man hidtil som tvungen Eksamen kun har haft en Styrmandseksamen, der krævede 12 Maaneders Forberedelse, medens man nu for at faa Lov til at føre en Damp-, som skal stikke Næsen f. Eks. udenfor Nordsøen, absolut skal have en Eksamen, som kræver først 12 Maaneder, dernæst 6 Maaneders mellemliggende Styrmandsfart og dernæst paa ny 6 Maaneders Skoleundervisning. Det staar for mig, som om det er en meget betydelig Skærpelse, der her finder Sted. Men lad mig straks sige, at det, Kritikken navnlig har været rettet imod, ikke er, at man vil forøge selve Skoleundervisningen med 6 Maaneder ud over det, som hidtil har været tvungent, og med 2 Maaneder ud over det, som hidtil har været frivilligt, men det, at man vil dele Eksamen i to Afdelinger med en mellemliggende Styrmandsfart. Jeg skal i denne Forbindelse oplyse, at der foreligger en Udtalelse fra samtlige de Rederier, der her i Landet betyder noget, eller rettere sagt fra deres Organisationer, en Henvendelse, der er rettet fra Dansk Sejlskibsrederforening, Dansk Dampskibs-

rederforening og Østasiatisk Kompagni, der staar udenfor disse Organisationer, til Fællesrepræsentationen for Dansk Skibsfart i en Skrivelse af 20. Januar 1913. I denne Skrivelse udtaler Rederierorganisationerne, at man bestemt maa tage Afstand fra Forslaget om Tvedeling ved Sejlads mellem de to Eksaminer.

Jeg skal nu straks sige, at mit foreløbige Indtryk er, at Skærpelse af Eksamen absolut maa betyde vanskeligere Adgang for Drengene netop fra de mindre bemidlede Hjem, dermed en mere faatallig Tilgang til Standen og dermed igen ringere Chancer for Skibsfarten for at skaffe det Mandskab, den behøver. Min Ængstelse her overfor underbygger jeg igen med Udtalelser og Oplysninger, som har foreligget under Sagens Behandling dels i Fællesrepræsentationen, dels her i Rigsdagen. Jeg skal da først henvise til en Oplysning, som er fremkommet fra Ordføreren for Landstingsudvalget. Den findes Sp. 529, hvor han gør opmærksom paa, at Elevantallet i Danmarks 7 Navigationskoler er i den Grad synkende, at hvis man sammenligner Treaaret 1909—11 med Treaaret 10 Aar tidligere, 1899—1901, er der en Nedgang af ikke mindre end 10 pCt. Dette kunde maaske skyldes Tilfældigheder, skønt ikke meget taler derfor, men Indtrykket bestyrkes af en Række autoritative Udtalelser om Spørgsmaalet, som jeg mener, man ikke kan se bort fra. Jeg skal minde om, at der har siddet to Kommissioner til at behandle denne Sag. Den sidste er Kommissionen af 1911. I denne har et Mindretal udtalt følgende, som findes i Kommissionens Betænkning, Pagina 41: „Streng Eksaminer ville derfor efter Mindretallets Mening berøve Standen mange dygtige Kræfter fra Befolkningens bredere Lag uden at skaffe Erstatning fra anden Side. Navigatørernes nuværende Kaar anses nemlig almindeligt ikke for saa attraaværdige, at de foretrækkes for endog ringe Stillinger i Land; den betydelige Afgang af unge, og det ikke de ringeste Medlemmer af Standen, peger i denne Retning.“ Man vil se, at et Mindretal, der bestaar af saa kompetente Folk som Navigationsdirektør Bildsøe, Kommandør Hammer og Direktør Reinhard, udtaler sig meget bestemt om, at strengere Fordringer vil betyde mindre Tilgang fra en Del af de Kredse, som ellers har stillet maaske det bedste Kontingent til Dæksofficersstanden. Endvidere skal jeg henpege paa, at det overfor Landstingsudvalget er oplyst,